

Paul Gauguin: D'ou venons nous?

U2 Every Breaking Wave, Jan Werich

Co je smyslem života?

https://cs.wikipedia.org/wiki/Smysl_%C5%BEivota

<https://www.youtube.com/watch?v=UzleqFv38qo>

<https://www.youtube.com/watch?v=5fB-0TykYck>

Co je štěstí?

<https://citaty.net/citaty-o-stesti/>

Co je služba?

<https://cs.wikipedia.org/wiki/Slu%C5%BEba>

„Služba jako cesta ke štěstí“?

Služba jako cesta ke štěstí?

I cesta je cílem

Služba ve Starém zákoně

אברהם

Avad, avoda

naprostá závislost a služebný vztah

„otročina“ (*ha-avoda*) Izraele v Egyptě (Ex 2,23), Egypt sám je pak nazýván „dům otroctví“ (*bet-avadim*), Ex 13,3.14

Josef v Egyptě Gn 39,4

Jákob Gn 29,18n

Slova s kořenem *avad* se používají zejména tam, kde se jedná o závislost podmaněných na despotických monarších starého Předního Východu. Setkáváme se s nimi ovšem i na izraelském dvoře.

Avad, avoda

David Saulovým vojevůdcem, ale Saulovi dvorní úředníci jsou „služebníci“ (1S 18,5.30)

Stejně jako David (1S 19,4) a Joab (2S 14,19n) jsou služebníky královými;

Podobně pak Abígail, Davidova žena (1S 25,41), atd., mohli bychom najít plno dalších příkladů.

Proč o tom takto obšírně hovoříme?

Avad, avoda

Stejný kořen *avad* slouží k označení vztahu mezi člověkem a Bohem. Slovo ani tak nechce vyjádřit kultovní službu, ale spíše naprostou svázanost člověka s Bohem.

Stejně sloveso je použito pro službu pravému Bohu a službu k modlám, např. Ex 23,33; Dt 28,64 a mnoho jiných míst. Naproti tomu, služba pravému Bohu viz např. Sd 10,6.16; 1S 7,3n.

Sloužit Bohu přitom sebou nese nesloužit nikomu jinému (Joz 24,14-18), a zároveň odvrácení se od hříchu (Ž 2,11; 100,2; 102,23).

Velký a podstatný rozdíl: starozákonní pojetí služby je ostrém protikladu k pojetí řeckému: ve SZ se nejedná o něco znehodnocujícího nebo nehodného.

Služebník Hospodinův, Ebed JHWH

Jednotlivci, kteří žili v úzkém kontaktu s Hospodinem, např. praotcové, proroci a králové, zejména Mojžíš a David (např. Gn 26,24; Ex 14,31; Dt 34,5; 2S 7,5; Iz 20,3; Am 3,7).

„Písně o Služebníku“ Iz 42,1-4; 49,1-6; 50,4-9; 52,13-53,12

Teorie: kolektivní, individuální, zástupná osoba

Individuální povahu Služebníka nejlépe vyjadřuje Iz 52,13-53,13 (pak Mesiáš musí trpět, protože to „je o něm psáno“, např. L 22,37; 24,26-27; Mk 10,45 apod.)

Služba v Novém zákoně

doulein „být svázán s mistrem nebo pánem“. V tomto svázání se však skrývají dva významy: člověk může být svázán jako „služebník“ nebo jako „otrok“, může tedy „sloužit“ nebo dokonce „otročit“. Jak NZ tyto dva významy odlišuje nebo naopak slučuje, uvidíme později. Podstatou *doulein* je tedy jakási svázanost, vyjadřuje vnitřní povahu služby. Jde o službu ve vztahu k nějakému nadřízenému, podřízenost.

diakonein „sloužit“ ve smyslu „sloužit u stolu“ – to byl jeho původní význam, od něhož se pak odvozovaly další, např. „starat se o někoho“, „starat se o živobytí“ atd., také veřejná služba, např. v politice, až nakonec „sloužit“ obecně. Toto sloveso nevyjadřuje podřízenost, ale spíše službu „pro někoho“, „pro dobro druhého“.

Umývání nohou, J 13,1-17

¹ Bylo před velikonočními svátky. Ježíš věděl, že přišla jeho hodina, aby z tohoto světa šel k Otci; miloval své, kteří jsou ve světě, a prokázal svou lásku k nim až do konce.

² Když byli u večeře a ďábel již vložil do srdce Jidáše Iškariotského, syna Šimonova, aby ho zradil,

³ Ježíš vstal od stolu a vědom si toho, že mu Otec dal všechno do rukou a že od Boha vyšel a k Bohu odchází,

⁴ odložil svrchní šat, vzal lněné plátno a přepásal se;

⁵ pak nalil vodu do umyvadla a začal učedníkům umývat nohy a utírat je plátnem, jímž byl přepásán.

Umývání nohou, J 13,1-17

⁶ Přišel k Šimonu Petrovi a ten mu řekl: "Pane, ty mi chceš mýt nohy?"

⁷ Ježíš odpověděl: "Co já činím, nyní nechápeš, potom však to pochopíš."

⁸ Petr mu řekl: "Nikdy mi nebudeš mýt nohy!" Ježíš odpověděl: "Jestliže tě neumyji, nebudeš mít se mnou podíl."

⁹ Řekl mu Šimon Petr: "Pane, pak tedy nejenom nohy, ale i ruce a hlavu!"

¹⁰ Ježíš mu řekl: "Kdo je vykoupán, nepotřebuje než nohy umýt, neboť je celý čistý. I vy jste čisti, ale ne všichni."

¹¹ Věděl, kdo ho zradí, a proto řekl: Ne všichni jste čisti.

Umývání nohou, J 13,1-17

¹² Když jim umyl nohy, oblékl si svůj šat, opět se posadil a řekl jim: "Chápete, co jsem vám učinil?"

¹³ Nazýváte mě Mistrem a Pánem, a máte pravdu: Skutečně jsem.

¹⁴ Jestliže tedy já, Pán a Mistr, jsem vám umyl nohy, i vy máte jeden druhému nohy umývat.

¹⁵ Dal jsem vám příklad, abyste i vy jednali, jako jsem jednal já.

¹⁶ Amen, amen, pravím vám, sluha není větší než jeho pán a posel není větší než ten, kdo ho poslal.

¹⁷ Když to víte, blaze vám, jestliže to také činíte.

Struktura textu

v.1	nadpis
vv.2-5	úvod a popis Ježíšova gesta
vv.6-11	první interpretace gesta (možná další strukturace dialogu)
vv.7-16	druhá interpretace gesta
v.17	závěr

Výklad

- v.1: velikonoční svátky; hodina; miloval; miloval „do krajnosti“
- v.2: ...d'ábel již vložil do srdce...
- v.3: vědom si toho: vše do rukou, vyšel-odchází
- v.4: odložil-oblékl (v.12); přepásal se
- v.5: gesto umývání nohou
- v.6-7: první část dialogu, náznak interpretace
- v.8: jestliže tě neumyji, nebudeš mít se mnou podíl

Výklad

v.9-11: křestní interpretace

v.12: druhá interpretace gesta - úvod: chápete?

v.13-16: základní princip tak-jako; srov. J 15,12nn

v.17: závěr o smyslu života

(L 22, 1K 11)

Závěr

Smyslem života je štěstí.

Štěstí člověk dojde službou.

Služba není to, co se musí, ale potřebou člověka, který je milován.